

Het heiligdom!

Het moet gezegd ... sommige supporters hebben het volleyterrein nog nooit van dichtbij gezien. Zondag na zondag geraken ze niet verder dan de toog. Je kan het hen moeilijk kwalijk nemen, want als je de sporthal binnenkomt is het "recht op recht". Bochten komen dus niet in het parkoers voor. Eén hindernis toch op hun weg. Het net voor de ingang, door René Graindor daar indertijd geplaatst om de sigarettenrook tegen te houden. Er zullen er nog veel blijven in hangen ... in onze cafetariadeur.

De actieradius van deze personen situeert zich in de onmiddellijke omgeving van hun heiligdom ... "de toog". Een beperkte beweeglijkheid dan nog. Ik schat zo een kleine vierkante meter. Enfin, juist genoeg om te beletten dat onze obers vrije doorgang hebben. Op "den tennis" is het trouwens niet anders. Als ze maar in de weg kunnen staan.

Wat er op het scorebord staat? Wat er op het terrein gebeurt? ... de echte tooghanger weet het niet en wil het ook niet weten, want hij staat steeds met zijn rug naar datgene waarvoor de meeste mensen wel komen: het spel en de score. Ze groeperen samen in een halve kring met de ogen gericht op drie flikkerende kranen: Palm, Cristal en Witte van Hoegaarden.

Luc Bot VCB, Alain de Waal, Alain van Gingelom, Marc van den Orchidee, Marc van de vakbond, Mon van het zwembad, Mon van de gazet, Peter Petanque,, Jacques Kleunke, Yvan tewerkstelling en nog enkele andere intellectuelen. Gespreksonderwerpen variëren om de haverklap ... Belgische politiek, cultuur, aardrijkskunde (zo kwam ik onlangs te weten hoe je kan zien of je je boven of onder de evenaar bevindt) en "soms" wordt er ook over vrouwen getaterd.

De eerste keer dat zij in hun intelligent gesprek gestoord worden is tussen de voor- en de hoofdwedstrijd in. Ze laten de tapkranen een paar minuten uit hun gezichtsveld verdwijnen, om te kijken welke reclame de bezoekende dames op hun billen hebben staan. Sommigen dienen dringend een oogarts te raadplegen. Het duurt lang voor ze alles gelezen hebben! Het is duidelijk ... het tooggesprek heeft nu niets meer met cultuur of politiek te maken, maar veel meer met Goedele Liekens ... ook hier dus hoge kijkcijfers.

Enfin, lang duurt het oponthoud niet. De zevende tournee wordt besteld. Enkele "piccolo's" ertussen omdat sommigen duidelijk last hebben met het ritme ... louter en alleen een gebrek aan conditie. Ook achter de toog krijgen ze problemen om het tempo te volgen. Het is nu wachten op het eindsignaal en op de entree van onze dames in het cafetaria.

"Weer gewonnen, "proficiat", "goed gespeeld", "dikke smash van u", "slechte verdediging" ... de schijnheiligen! En dit in hun heiligdom. Niemand van hen heeft ook maar één glimp van de match gezien ... en toch commentaar leveren.

De overige supporters komen nu ook het cafetaria binnen. Het wordt enorm druk. Veel lawaai en gelach. De witte wijn vloeit rijkelijk. Aanvoer van boterhammen, ajuinen, ribbokes, huutekees. De dames hebben hun vochtverlies gecompenseerd en gaan richting stortbad. Wanneer ze klaar zijn en dat duurt meestal lang, zijn de belangrijkste heiligen nog op post ... we schrijven Lucas, Marcus ... hun evangelie is nog lang niet voltooid. Hun brief zal aan de christenen van Landen worden voorgelezen in het jaar 2589. Misschien geraakt de kerk dan terug gevuld.

Tien uur, de buffetverantwoordelijke sluit af. Blij, omdat het werk achter de rug is. Blij, omdat zijn trommelvlies tot rust komt. Blij, omdat de kassa er goed gevuld uit ziet.

Bedankt heiligdom. Bedankt sponsors - tooghangers.

Nulleke